5 T 51/2015-132

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15.5.2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Cvachové a přísedících Vlasty Kodadové a Ludmily Řeřábkové, **t a k t o :**

Obžalovaný:

[redacted]

nar. [redacted] v [redacted]
trvale bytem [redacted]

j e v i n e n , ž e

dne 12.11.2014 v době okolo 11:45 hodin v [redacted], u obchodního domu [redacted], osobním automobilem značky Dacia Logan, registrační značky [redacted],

zastavil stopující [redacted], nar. [redacted], jež k němu po jeho slibu, že jí odveze do města [redacted], a to na výpadovou silnici ve směru na [redacted], přistoupila, a po společné cestě z [redacted] do [redacted] zajel v době okolo 12:30 hodin s vozidlem na lesní cestu u pozemní komunikace v k.ú. obce [redacted], kde s vozidlem zastavil, a následně se slovy „tak pojď“ začal [redacted] oběma rukama škrtit, poté jí jednou rukou stále svíral za krk a druhou rukou jí roztrhl v místě od zipu k levé kapse kalhoty, jež se z ní následně snažil strhnout, čemuž se [redacted] aktivně bránila kopáním, údery a škrábáním a současně jej prosila, aby svého jednání zanechal a říkala mu, že pokud jí znásilní, že se určitě zabije, na což [redacted] reagoval tak, že zmírnil intenzitu používaného násilí, poškozenou však stále držel a sahal jí na prsa a rozkrok, a když poškozená opakovala své prosby, tak po chvíli svého jednání zanechal, otevřel dveře vozidla na straně spolujezdce a poškozenou z vozidla vystrčil, vyhodil za ní její věci a odjel z místa pryč, čímž výše uvedeným jednáním způsobil [redacted] drobná poranění na hřbetu levé ruky, která si nevyžádala lékařské ošetření, a škodu na poškozených kalhotách ve výši 200,--Kč, a kdy řídil osobní automobil značky Dacia Logan, registrační značky [redacted], přesto, že v té době u něho trval mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 2 let uložený mu trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 28.2.2014, č.j. 16 T 17/2014, který nabyl právní moci dne 26.3.2014,

t e d y

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k donucení jiného k pohlavnímu styku a spáchání činu souloží, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, ale k dokonání činu nedošlo,

- mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

č í m ž s p á c h a l

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

- přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k ***úhrnnému*** **nepodmíněnému** trestu odnětí svobody v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s dohledem**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu **2 (dva) roky**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených při hlavním líčení, a to z výpovědi obžalovaného, dále z výpovědi svědkyně [redacted] a z listinných důkazů, zjistil soud shora popsaný skutkový děj.

Pokud jde o obžalovaného, který v přípravném řízení využil svého práva a nevypovídal, tak při hlavním líčení svoji vinu kategoricky popíral. Uvedl ve své výpovědi, že v daný den jel skutečně z [redacted] směrem na [redacted], za [redacted] přibral poškozenou, s tím, že ta cestovala do [redacted], a proto jí přislíbil, že jí doveze k [redacted] na plzeňskou křižovatku. Po cestě se bavili o různých věcech, přešlo se i na osobní věci, začalo se mluvit v určitých narážkách a dvojsmyslech. Obžalovaný připustil, že v tomto směru začínal on sám, avšak poškozená na to reagovala pozitivně. Připustil, že ji také během jízdy mohl sáhnout na nohu, ani k tomuto se ona nechovala odmítavě, naopak oba se smáli, z čehož on tak nabyl dojem, že by mohla být lecčemus přístupná. Navrhl jí proto také, že sjedou z hlavní silnice, čemuž se ona také nebránila, a když tak učinil, tak na prvním možném zastavení u silnice zastavil. Odešel mimo auto, a když se do auta vrátil, tak se s poškozenou začali objímat, líbat, osahávat, trvalo to několik minut. Došlo i k tomu, že poté, co poškozenou osahával na prsou přes oblečení, si rozepnuli kalhoty a začal ji sahat do rozkroku, rukou ji sahal na stehna, když najednou začala poškozená reagovat zcela hystericky, dostala úplně obrovský hysterický záchvat, začala do něho kopat, sekala jej nehty po hlavě, z čehož mu také vzniklo na hlavě poranění, vůbec takovouto reakci od ní nečekal s ohledem na její předchozí chování. Při tom začala křičet, že jestli jí znásilní, tak že si něco udělá, on se jí snažil uklidnit, že se nic neděje a tak ji nakonec pustil. Do té doby vycházel z toho, že z její strany se všechno odehrávalo na bázi dobrovolnosti. Otevřel jí přes ní dveře u auta, ona vystoupila, došla si dozadu do kufru pro svůj batoh, auto si sama otevřela a batoh si vzala. Potom ještě popošla k němu dopředu, říkala mu, že mu chtěla věnovat jakousi kartičku s nějakým mottem, ale že mu nic nedá. On jí navrhl, jestli chce tedy někam odvézt, což ona odmítla a tím to všechno skončilo. Obžalovaný kategoricky popíral, že by jí způsobil jakékoliv poranění, rozhodně jí neškrtil, žádné známky, žádné stopy násilí na ní určitě, když vystupovala z auta, vidět nebyly. Pokud jde o její roztržené kalhoty, tak k tomu nepochybně došlo právě v tom jejím stresovém záchvatu. Věděl také, že menstruuje, o tom jej ona informovala v okamžiku, kdy zastavili. Vůbec si nedokáže vysvětlit její následné chování, proč oznamovala něco na Policii ČR, proč vypovídala tak, jak vypovídala. Nikdy předtím jí neviděl, neznal jí, ani po této události jí nikdy nekontaktoval.

Pokud jde o poškozenou [redacted], tak ta jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení vypovídala naprosto shodně. Uvedla, že obžalovaného si stopla na silnici směrem z [redacted] na [redacted]. Cesta byla od samého začátku v pohodě, obžalovaný se jí představoval jménem [redacted], a když přijížděli směrem k [redacted], tak jí řekl, že pojedou zkratkou, která vede na silnici na [redacted], kam se ona potřebovala dál dostat. Odbočil z hlavní silnice, vjel na boční silnici na polní cestu, kde zastavil, s tím, že si potřebuje dojít na záchod. Když se vrátil do auta, tak se na ní vrhl, začal z ní trhat oblečení, sahal jí na prsa, při tom všem jí roztrhl i kalhoty a dostal se jí až pod kalhotky a tak zjistil, že menstruuje. Ona se mu snažila ze všech sil bránit, kopala jej, škrábala jej, on jí při tom škrtil. Věděla, že se mu neubrání, tak se snažila na něj mluvit v tom smyslu, že jestli udělá to, co zamýšlí, tak že ona se potom zabije, že on z toho bude mít hnusné sny a výčitky svědomí. Říkala mu, že pouze chtěla, aby jí pomohl dostat se domů k rodičům, že mu za to byla vděčná a on udělá tohle. Na to jí obžalovaný přestal škrtit, pustil jí, vyhodil jí z auta, hodil za ní její věci a začal se rozjíždět. Ona měla v autě ještě batoh, začala tedy křičet, aby zastavil, načež on zastavil, otevřel kufr u auta, vyhodil batoh ven a odjel z místa pryč. Stopy ze škrcení na krku neměla, protože na krku měla šátek. Celé jednání obžalovaného na ní mělo těžký dopad, protože z toho dodneška nese psychické následky. K výpovědi poškozené nutno dodat, že během výpovědi před soudem byla velmi rozrušená, plakala, opakovaně musela být uklidňována pracovnicí [redacted], která jí k výslechu k soudu také doprovázela.

Dále soud provedl důkaz listinami, jimiž byl protokol o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace, ohledání poškozené [redacted], u níž byly pod nehty zjištěny biologické stopy. Znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika pak bylo zjištěno, že tyto zajištěné stopy, pokud jde o profily DNA jsou shodné s profilem DNA osoby poškozené a obž. [redacted]. Dále soud provedl důkaz protokolem o prohlídce těla obžalovaného, protokolem o rekognici osoby a dalšími listinami.

Z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 28.2.2014, sp.zn. 16 T 17/2014 bylo zjištěno, že obžalovanému byl uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 2 roky.

Na základě takto shromážděných a provedených důkazů, po jejich zhodnocení jednotlivě a ve vzájemných souvislostech, učinil soud závěr, že jednání obžalovaného je zcela jednoznačně prokázáno, a to i za situace, kdy hodnocení důkazů a celkově celá důkazní situace nebyla zcela jednoduchá. Obžalovaný v přípravném řízení nevypovídal a při hlavním líčení kategoricky popíral svoji vinu, přičemž pokud jde o ty důkazy, které jej měly z jeho jednání usvědčovat, mimo výpověď poškozené, a to škrábance na jeho těle, výsledek DNA, pokud jde o stopy zajištěné z výškrabu rukou poškozené, vysvětloval tím, že poškozená byla zpočátku svolná s tím, že by mohlo mezi nimi dojít k pohlavnímu styku, potom z jakéhosi jemu neznámému důvodu dostala hysterický záchvat, sama jej začala kopat, škrábat a nakonec proto on ve svém jednání přestal. Tuto jeho výpověď však soud shledal za zcela účelovou, učiněnou obžalovaným teprve tehdy, když byl seznámen s obsahem výpovědi poškozené, když byl seznámen s výsledky opatřeného DNA, pokud jde o zmiňované zajištěné stopy, a když si byl vědom, že např. tento naprosto nezvratitelný důkaz svědčící o jeho násilném jednání, musí nějakým způsobem vysvětlit. Soud si je vědom toho, že vypovídat

v trestním řízení je pouze právo každého obviněného a pokud se rozhodne nevypovídat, nelze mu to přičítat k tíži. Nicméně v daném případě s ohledem na důkazní situaci, s ohledem na to, že v případě, že obviněný nevypovídá, vzdává se tímto určitého práva obhajovat se, pak jeho volba nevypovídat v přípravném řízení vzbuzuje vážné pochybnosti o pravdivosti jeho výpovědi při hlavním líčení. Zcela účelové pak je jeho tvrzení, které uplatnil před soudem, že poškozená je osobou psychicky labilní, a že dostala jakýsi hysterický záchvat právě s ohledem na tuto svou psychickou labilitu. Poškozená totiž žádný psychický záchvat neměla, bránila se útoku obžalovaného, který měl v úmyslu donutit ji k pohlavnímu styku, vším možným způsobem, aby tato její obrana byla účinná. Oproti jeho výpovědi pak stála výpověď samotné poškozené. Ta vypovídala zcela shodně jak v přípravném řízení, tak i při hlavním líčení a soud neměl nejmenších důvodů domnívat se, že si poškozená celou záležitost vymyslela. Jen těžko si lze představit, že by právě ona s něčím podobným šla na policii a obžalovaného obvinila z tak závažného jednání. Je obecně známo, že řada případů podobného násilného jednání vůči ženám mnohdy není vůbec postiženými ženami hlášena právě z toho důvodu, že ty se ostýchají mluvit na policii a před soudem o tomto svém nepříjemném sexuálním zážitku, zážitku, který je pro ně víc než ponižující a nechtějí tak prohlubovat své trauma z něj. Z toho, jakým způsobem poškozená vypovídala před soudem, kdy byla velmi rozrušená natolik, že v určitých okamžicích prakticky nebyla schopna celou věc dále popisovat, vzhledem k protokolu o rekognici, který rovněž svědčí o tom, že již pouhý pohled na obžalovaného jí silně psychicky natolik rozrušil, že celá rekognice musela být přerušena, svědčí o tom, že vypovídala naprosto pravdivě, že z její strany nešlo o jakousi předstíranou hru. Právě při této rekognici byla poškozená opakovaně schopná obžalovaného identifikovat. Proto výpověď poškozené, která byla podporována veškerými dalšími důkazy, které ve věci byly provedeny, ať již se jednalo o zmiňovanou rekognici, výsledek znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, pokud jde o zjištění stop DNA, protokol o prohlídce těla obžalovaného, je zcela věrohodná, a proto soud z ní mohl při zjišťování viny obžalovaného spolehlivě vycházet. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k donucení jiného k pohlavnímu styku a spáchání činu souloží, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, ale k dokonání nedošlo, když obžalovaný svého jednání zanechal až přes odpor poškozené. Dále obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy řídil motorové vozidlo, přestože v té době mu trval zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel, tak jak mu byl uložen rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 6, sp.zn. 16 T 17/2014 ze dne 28.2.2014, které nabylo právní moci dne 26.3.2014.

Pokud jde o uložení druhu a výše trestu, tak obžalovaný byl 1x soudně trestán, šlo však o jednání menšího stupně společenské škodlivosti. V daném případě tak soud musel vážit, zda obžalovanému ukládaný trest odnětí svobody, který jako jediný přicházel v úvahu, může být uložen ještě jako trest, který by mohl vykonávat na svobodě. Soud zde však vzal v úvahu vysoký stupeň společenské škodlivosti jeho jednání jako takového a i především ve vztahu k osobě samotné poškozené, pro níž jednáním obžalovaného může mít celoživotní následky. To byl také hlavní důvod, který soud vedl k tomu, že obžalovanému ukládal nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 2 roky. Pro výkon tohoto trestu byl však

obžalovaný zařazen podle ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice s dohledem, když soud má za to, že výkon trestu v tomto typu věznice pro obžalovaného bude dostatečným. Současně pak mu byl ukládán trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel v trvání 2 roky, když trestné činnosti se dopustil na úseku dopravy.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V P í s k u dne 15.5.2015

Za správnost vyhotovení:
Pavla Kutinová

JUDr. Marie Cvachová, v.r.
předsedkyně senátu

Zrušeno KS. Vyznačila Pavla Kutinová dne 26.11.2015.